

[Arne Bjerregaard]

og prøve på dog at få ændret det, som vi mener det er rimeligt at få ændret.

Vel, vi er et lille parti, som kun tæller 6, og det være sagt i al beskedenhed, at det næppe kan blive meget mindre, men med de 6 har vi trods alt fået mere gennemført på dette område, end de store har fået gennemført. Hvad har fremskridtspartiet fået gennemført på disse områder, og hvilke muligheder havde de haft for at få gennemført noget, selv om vi var gået med? Intet, overhovedet intet. Og så synes jeg nok, at de herrer Glensgård, Anders Andersen og Hagen Hagensen i stedet for skulle være gået med ind i forhandlingerne og have prøvet på at få ændret resultatet, så var det måske blevet bedre end det, det blev, for kunne deres mandater have haft lige så megen vægt på dette område som vores 6, var vi jo kommet langt over de 150, og så var § 28 måske blevet ophævet. Men det ville man ikke. Vi har prøvet, vi har opnået et resultat, og det er vi ganske tilfredse med i den givne situation.

Hjortlund Christensen (DR):

Med denne lovgivning bekræfter man den afmagt, lovgivningen sætter skattemyndighederne i i forhold til de love, der år efter år, jeg havde nær sagt måned efter måned, kommer fra dette hus, flere afskrivninger, færre afskrivninger, henlæggelser på det ene og det modsatte på noget andet. Det er umuligt for erhvervslivet at disponere, og hvis man tror, man med dette lovforslag kommer til at behandle skatteborgerne retfærdigt, tror man fejl. Og hvis man tror, at man kommer til at beskytte de mindre erhvervsdrivende, tror man også fejl.

Der er en gruppe, som aldrig har brug for beskyttelse, og det er den, der har midler nok til at udnytte lovene til det sidste punktum, hvorimod de, der ikke har mulighed for at indtjene beløb, således at de kan udnytte loven, altid er sorteper. Det vil med andre ord sige, at de fiskere på Bornholm, som vi talte så smukt om i går her i huset, ikke engang skattefrit må have lov til at spise deres for-muer op.

Retsforbundet kræver en retfærdig behandling, i al fald en ligestilling for loven, og selv om det koster lidt mere at få § 28 væk, må vi foretrække det fremfor det andet. Der-

for kan vi stemme for ændringsforslaget om, at § 28 udgår.

Maisted (FP):

Hvis der var nogen små erhvervsdrivende, der gik rundt i den tro, at socialdemokratiet mente et eneste ord af det, de sagde om, at de ville varetage deres interesser, må det modsatte hermed være bekræftet. Man indførte § 28 for at ramme en helt anden gruppe, som man i dag må erkende man ikke kunne ramme, men alligevel vil man opretholde en § 28, der betyder, at man beskatter de mindre erhvervsdrivende, selv om de ikke har nogen indtjening. Og hvis der er nogle mindre erhvervsdrivende, der af hensyn til samfundet og i tro på, at der skulle komme bedre tider, overvejer at opretholde deres virksomhed i 2-3 år, er det hermed bekræftet, at de er i en vildfarelse, og de skal lynhurtigt lukke forretningen og se at komme op på socialkontoret, som de fleste danskere efterhånden ender på.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Også her er jeg, ligesom ved behandlingen af det foregående lovforslag, i den lykkelige situation at kunne konstatere, at der er opnået resultater af et samarbejde hen over det, man kalder midten af dansk politik.

Jeg forstår, at fremskridtspartiets taktik i den slags sager altid er at angribe de partier, med hvem socialdemokratiet indgår forlig. Det synes jeg sådan set ikke man skal. Kom direkte til manden, kom direkte til socialdemokratiet, vi skal nok modstå angrebene, og lad være med at angribe andre! Vi har et medansvar, et hovedansvar, og det vedstår vi, så kom direkte i stedet for at gå alle de omveje!

Hr. Anders Andersen var ikke uventet betænkelig ved gennemførelsen af dette lovforslag og har endog sammen med fremskridtspartiet og det konservative folkeparti stillet ændringsforslag om helt at ophæve § 28, og det er vel ikke underligt, når man tænker på historien bag § 28s tilblivelse. Derfor må man erkende, at hr. Anders Andersen også i denne sag følger den rette vej og sådan set ikke har skiftet kurs i forhold til sin helt oprindelige stilling til § 28, således som vi ser argumenterne mod § 28 i dag.